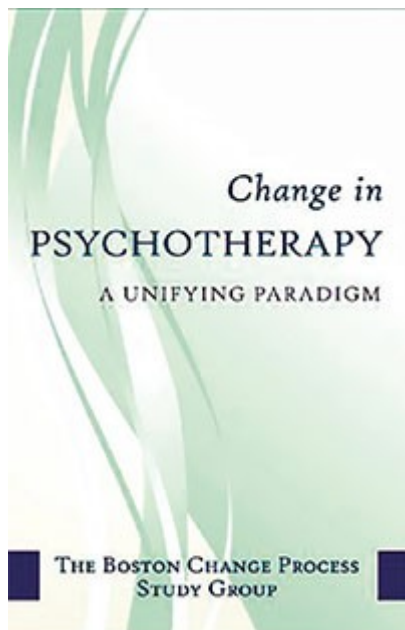

Ed Tronicks «Dyadically expanded states of consciousness and the process of therapeutic change» (1998)

Tronicks forskning og teori ble et rammeverk for min forståelse av pasientens utviklingshistorie og det som skjer i terapirelasjonen, skriver Anne Kulseng Berg.

PUBLISERT 5. august 2015

Som student introduserte Bjørg Røed Hansen meg for Ed Tronicks artikkel «Dyadically expanded states of consciousness and the process of therapeutic change» (*Infant mental health journal*, 1998). Artikkelen åpnet for meg en ny forståelse av hva det betyr at mennesker utvikles i relasjon til andre mennesker, og var mitt første møte med dynamisk systemteori og spedbarnsforskning i en terapirelevant form.

Det ble tydelig for meg hvordan samspill med andre kan virke både utvidende og begrensende. Jeg opplevde en gryende innsikt i betydningen av implisitte, emosjonelle og ikkeverbale prosesser, sammen med en ny nysgjerrighet på terapiprosesser og utviklingsprosesser. Tronicks forskning og teori om gjensidig regulering og organisering av opplevelse ble et rammeverk for min forståelse både av pasientens utviklingshistorie og av det som skjer i terapirelasjonen. Artikkelen var en del av en rekke artikler fra det vi senere kjenner som The Boston Change Process Study Group. Den inspirerte meg til videre lesing av denne gruppens artikler og videre utforskning av

det ikkeverbale, kroppslige samspillet i psykoterapi. Til min begeistring har Bostongruppen samlet sitt tankegods i en bok der også Tronicks arbeid utgjør et sentralt bidrag: *Change in Psychotherapy; a unifying paradigm (2010)*. Denne gruppen med kloke hoder har for meg bidratt til en revolusjonerende endring i forståelsen av kraften i det relasjonelle feltet mellom mennesker.

Anne Kulseng Berg utfordrer Linn Hamilton til å ta stafettpinnen videre

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 52, nummer 8, 2015, side 713